

WYDAJE: R. S. W. «PRASA»
 REDAGUJE: KOMITET
 ADRES: KATOWICE, SOBIESKIEGO 23
 TELEFONY NR. 24-03 24-04 - P. 24 1 22

SPORT

WYCHODZI W KAŻDY PONIEDZIAŁEK I CZWARTEK

REDAKCJA SPORTU POZNAŃSKIEGO:
 POZNAŃ, ULICA MIECAŁA 1 • TELEFON 72-39

KATOWICE - WROCŁAW
 3-GO MARCA 1949 R.

REDAKCJA SPORTU POMORSKIEGO:
 BYDGOSZCZ, AL. 1-GO MAJA 35 - TELEFON 14-95

CZWARTEK

CENA 15 ZŁ

ABONAMENT MIESIĘCZNY: 420 ZŁ

REDAKCJA SPORTU KRAKOWSKIEGO:
 KRAKÓW, WIELKA 4 - TELEFON 574-72

Hokeiści polscy w ZSRR trenują z moskiewskim Dynamo

PAPP był o krok od porażki z Nowarą w Gdańsku

MOSKWA. Przybyła do Moskwy drużyna hokeistów polskich przygotowuje się intensywnie do rozgrywek towarzyskich z moskiewskimi drużynami hokejowymi. Pierwszy mecz hokeistów polskich ze sportowcami radzieckimi odbędzie się dnia 3 bm. na stadionie „Dynamo”.

Korzystając z uprzejmości gospodarzy, drużyna polska przeprowadza co dzień na stadionie „Dynamo” treningi wspólnie z hokeistami radzieckimi, zapoznając się z ich systemem i stylem gry. Poza tym sportowcy polscy zwiedzają Moskwę, zapoznając się z jej teatrami, muzeami itp.

W dniu wczorajszym sportowcy polscy obecni byli na otwarciu Spartakiady Zimowej ZSRR, gdzie zapoznali się m. in. z czołowym łyżwiarzami radzieckimi: M. Isakową i Z. Cholszczewnikową, Zukową i Wato-wową.

Popularny dziennik radziecki „WIE CZEENAJA MOSKWA” zamieścił wywiad z kierownikiem ekipy polskiej ob. Henrykiem Szembergim oraz zdjęcia z treningów drużyny polskiej w Moskwie. Dziennik podkreślił w skład drużyny polskiej wchodzi wytrawni hokeiści, wymieniając przy tym Andrzeja Wołkowskiego — uczestnika 105 meczów międzynarodowych, Mieczysława Palusa — uczestnika 89 spotkań międzynarodowych oraz znakomitego bramkarza — Jana Maciejkę.

Kekesy i Kiraly (Węgry) najlepsza para łyżwiarzy figurowych w świecie

»SZTUCZNE LODOWISKO« ODKRYTO W KARPACZU

KARPACZ. Kierownictwo obozu hokeistów ZG „Związkowiec” dokonało rewelacyjnego odkrycia przy okazji jednej z wycieczek obozowiczów.

Otóż powyżej Bierutowic na wysokości 125 m ponad poziom morza znajduje się schronisko PTT t. zw. „Na samotni”, obok którego jest polczony mały staw, na którym mniej więcej już od połowy października aż do końca marca utrzymuje się doskonały lód, pozwalający na przeprowadzanie w tym czasie regularnych treningów. W chwili obecnej grubość lodu wynosi około 1 metra. Schronisko PTT znajduje się tuż przy stawie i należy do najlepiej zagospodarowanych schronisk na Ziemiach Odzyskanych. Posiada centralne ogrzewanie, ciepłe natryski, a ilość miejsc noclegowych jest obliczona na około 30 osób.

W tym stanie rzeczy nadaje się ono idealnie na utworzenie tam ośrodka szkoleniowego dla naszych hokeistów i łyżwiarzy — szkoda tylko, że odkrycie to dokonane zostało tak późno, gdyż do tego czasu mogło już ono dawno spełniać tę rolę, stając się naszym jedynym „sztucznym lodowiskiem”.

Jednym mankamentem jest odległość od najbliższej osady, która wynosi około 1,5 godziny marszu — z drugiej strony jest to jego zaleta, gdyż izoluje całkowicie ewtl. jego mieszkańców od „znikomości” tego świata, które jak wiadomo nie wpływają zbyt dodatnio na formę sportowca.

Jan Kula na Krokwi

Gwardia-Wisła na rozjazdach

KRAKÓW. Wicemistrz Polski Gwardia — Wisła trzeci z kolei przedsezonowy mecz w tym roku rozegra na obym boisku. Po Kielcach i Chrzanowie najbliższym przeciwnikiem „czerwonych” będzie OM TUR w Olkuzi, a 13 bm. Skra w Częstochowie.

Ponieważ pierwszym partnerem ligowym Wisły będzie Łódzki Klub Sportowy a mecz ten rozegrany zostanie w Łodzi, Kraków po raz pierwszy zobaczy drużynę Gwardia — Wisła dopiero w drugą niedzielę ligową, w dniu 27 marca, w spotkaniu z poznańskim ZZK.

GDAŃSK. (tel. wł.) Po wtorkowym meczu Polska B — Węgry w Gdańsku ktoś zrobił uwagę, że od 3-ch tygodni tylko remisujemy z Węgrami.

Istotnie wierni powojennej tradycji po raz trzeci w ciągu dwóch tygodni uzyskaliśmy znów „patentowany” wynik 3:3 w spotkaniu Polska Północna — Węgry.

Wyniki techniczne poszczególnych walk przedstawiały się następująco:

W WADZE MUSZEJ: Kasperczak (P) wygrał na pkt z Bednalem (W). W KOGUCIEJ: Czajkowski (P) przegrał z Horwathem (W). W PIÓRKOWEJ: Kruza (P) wypunktował Bogacza (W). W POŁŚREDNIEJ: Chychła (P) wygrał na pkt z Zahorskim (W). W ŚREDNIEJ: Nowara (P) uległ na pkt. Pappowi (W). W POŁCIĘZKIEJ: Szymura (P) wygrał z Kapoecsim (W). W CIĘZKIEJ: Jaskuła (P) przegrał na pkt. z Bené III (W).

KRUZA (Polska)

Hala PKS największa jaką rozporządza Gdańsk okazała się o wiele za mała i nie mogła pomieścić wszystkich chętnych zobaczenia walk Polaków z doskonałymi Węgrami.

W naszej drużynie występującej w Gdańsku walczyło tylko dwóch pięściarzy którzy bronili barw Polski w pierwszej reprezentacyjnej drużynie występującej ub. niedzielę we Wrocławiu i wynik wtorkowego meczu uważać możemy za pełny sukces. Do czterech punktów na które liczyliśmy już przed meczem w wadze półśredniej i półciężkiej w których występowali na si najlepsi Chychła i Szymura dalsze cztery zdobyli Kasperczak w wadze muszej i Kruza w piórkowej.

Węgry wystąpili w Gdańsku w swoim teoretycznie najlepszym składzie z mistrzem olimpijskim Pappem na czele. Tak samo jak i w meczu niedzielny wynik spotkania był niepewny do ostatniej chwili walki, którą niestety nasz „najcięższy” reprezentant Jaskuła przegrał.

Sportowo mecz gdański wypadł o wiele lepiej niż oficjalne spotkanie w niedzielę. Wszystkie niemal walki stały na lepszym poziomie, a spotkania Kasperczak — Bednał Kruza — Bogacs i Papp — Nowara mogły zadowolić najwybredniejszych zwolenników boksu.

NOWARA BOHATEREM MECZU

Właściwym bohaterem wtorkowego meczu był Nowara mimo, iż przegrał z Pappem. Przegrał z Pappem to nie wstyd, a przegrać tak nieznacznie w takim stylu jak ślązak to niemal zaszczyt.

Nowara był pierwszym polskim pięściarzem wagi średniej, którego

Stanisław Maruszak skoczył 83,5 mtr w niedzielnych zawodach w Zakopanem

ani jeden cios Węgra nie potrafił rzucić na deski, był on poza tym jedynym naszym pięściarzem który dorównał Węgrowi szybkością. Ta szybkość, wspaniała lewa prosta, no i posłuszeństwo wobec idealnych wskazówek Sztama były jego największą bronią w tej ciężkiej walce w której stał z góry niemal na straconej pozycji.

Ślązak otrzymał największe brawa i największe owacje. Zasłużył sobie na nie całkowicie.

Nowara zapisał się na dłuższy czas do naszej pierwszej ósemki narodowej. Jest teraz bezsprzecznie lepszy o wiele więcej od Koliczyńskiego jest w formie w jakiej nie widzieliśmy go już bardzo dawno, a raczej w ogóle jeszcze nigdy dotąd. Nowara sprawił miłą niespodziankę i pozbawił nas przeko kłopotu z obsadą wagi średniej.

BOGACS (Węgry)

BOGACS JESZCZE RAZ PRZEGRZYWA

Pierwsze miejsce wśród Polaków należy się jednak tym razem KRUZY. Bydgoszczanin doskonale rozwinął walkę z mistrzem Europy Bogacsem, który jakoś nie ma szczęścia na polskich ringach. Kruza zademonstrował bardzo bogaty repertuar ciosów bł. celne i skuteczne, a tak u nas zaniebane pod bródki, polował więcej na korpus jak na szczękę, rozbroił Węgra już w II rundzie w której stało się widocznym, że walkę wygra. Kruza zrobił miłą niespodziankę doskonałą kondycją która zawsze dotychczas szwankowała u niego. Tym razem starczyło mu „gazu” na całe 9 minut.

PIERWSZA PORAZKA BEDNAIA

Po raz pierwszy na ringach polskich poniósł porażkę doskonały Bednał w wadze muszej.

Pogromcą jego był Kasperczak, Pogłoski o dobrej formie mistrza Polski okazały się wcale nie przesadzone. Kasperczak stał się naprawdę dojrzałym pięściarzem. Jego atak ma obecnie wiele dynamiki, ciosy są skuteczne, a szybkość naprawdę imponująca.

„To jest mucha o dużej klasie po wiedział o nim kapitan drużyny węgierskiej Bartfal. dla którego największa niespodzianką stanowiła porażka jednego z najlepszych pięściarzy w jego drużynie.

Najlepszy narciarz CSR Cardal — zwycięzca 18-ki w „Pucharze Tatr”

SOBIK WYGRYWA TURNIEJ SZERMIERCZY W ZAKOPANEM

ZAKOPANE. W Zakopanem zakończył się dwudniowy turniej szermierczy, zorganizowany przez Polski Związek Szermierczy. Turniej miał charakter międzynarodowy ze względu na udział doskonałego szermierza czeskiego — Jemelki.

W drugim dniu zawodów rozegrano walki na szable, w której startowało 9 zawodników. Najlepszym szablista okazał się Sobik, który odniósł 7 zwycięstw.

Wyniki turnieju przedstawiają się następująco: 1. Sobik (Śląsk) — 7 zwycięstw, 2. Dobrowolski (Warszawa) — 5 zwycięstw, 3. Jemelka (CSR) — 5 zwycięstw, 4. kpt. Fokt (Warszawa) — 5 zwycięstw, 5. Zaczek (Śląsk) — 5 zwycięstw, 6. Wójcicki (Warszawa) — 3 zwycięstwa, 7. dr Nawrocki (Śląsk) — 3 zwycięstw, 8. Bachman (Łódź) — 2 zwycięstw, 9. Soltan (Kraków) — 1 zwycięstwo.

Nagrodę najlepszego szermierza w międzynarodowych mistrzostwach w obu konkurencjach (szpada i szable) zdobył Sobik

„Białe pieńło» w Zakopanem

ZAWODY O PUCHAR TATR PRZERWANE

Bieg zjazdowy i slalom unieważnione

Foniedziak, dnia 28 lutego.
Zakopane (telefonem od specjalnego naszego korespondenta)
Najstarsi narciarze nie pamiętają tak podłej pogody podczas zawodów. Przeciw „Pucharowi Tatr” sprzyściły się najpierw deszcz, a potem wichura i kurniawa. Od 7-mej rano — do 10-tej w poniedziałek organizatorzy nie wiedzieli czy puścić bieg zjazdowy, czy też przelożyć go.
O godzinie 10-tej z Kasprowego 60-zedł meldunek, że szalejący dotychczas wiatr cichnie i uruchomiono ko lejkę kłnowa.
W rezultacie z godzinnym opóźnieniem rozpoczął się zjazd mężczyzn. Organizatorzy w ostatniej chwili przenieśli miejsce startu o 50 metrów poniżej Kasprowego, ponieważ na samym szczycie trudno było nawet ustać.

Wieloletni wieloletni niespodzianek. Prawdziwą rewelacją jest drugie miejsce uzyskane przez Bułgara Georghiego Dimitrova.
Nasz faworyt Józef Marusarz spóźnił się na start i dopuszczono go po za konkursem do konkurencji. Już przy mijaniu pierwszej bramki odrywał mu się narta. Marusarz tracił kilka naście sekund, aby ją przymocować, po czym rezygnuje z biegu. Prawdo podobnie uznał, że nie może narażać swojej stawy dla zajęcia jednego z dalszych miejsc.
Z tym zjawiskiem zarówno wśród naszych zawodników jak i zawodniczek spotykać się będziemy niestety jeszcze kilkakrotnie.
Nie najlepiej powiodło się Andrzejowi Bachledzie, Ciaptakowi Gąsienicowi, na którego w zjazdach i kombinacji alpejskiej liczyliśmy bardziej niż na

ko po zakończeniu konkurencji, na podanie oficjalnych rezultatów musie liśmy jednak poczekać dość długo. Okazało się bowiem, że nie zsynchronizowano stoperów na starcie ze sto perami na mecie. Rumuni zgłosili protest.
Wiele godzin obradowało jury, po stanowiąc uznać protest w wyniku czego Rumun Coliban został sklasyfikowany na 13-tym miejscu, a Bułgar Vringov Luben powędrował z pozycji 59-ej na 14-te miejsce.
Ostatecznie ustalono nast. kolejność zjazdu: 1) Dziedzic Stefan (Polska) — 3,43,8 min., 2) Dimitrov Georghio (Bułgaria) 3,54,2, 3) Schindler Jerzy (Polska) — 3,59,8 i 5) ex equo Kisa Józef (CSR), Pawlika (P) czas 4 min., 6) Zimmermann (Węgry) 4,02, 7) Wawrytko (P) — 4,04, 8) ex equo Brchal (CSR) i Kozak (P) 4,05 min. Gąsienica uplasował się na 14 miejscu z czasem 4,08 min. Bachleda na 17 a Płonka na 25-ym.
Zjazd pań rozpoczęto z blisko 2-godzinnym opóźnieniem i tutaj również musiano o ponad 200 m. obniżyć miejsce startu od przełęczy.
Panie, (tak jak juniorzy, którzy startowali na tej samej trasie) mieli warunki nieco lepsze niż mężczyźni. Pewnego rodzaju niespodzianką była wysoka pozycja w zjeździe Węgierki Szendrodzi oraz dalekie miejsce faworytki Wagnerowej (CSR).
Polki poza Bujakówną Ewą, która je chała b. słabo i zajęła przedostatnie miejsce, spisały się pięknie. Najlepszą z nich była Kodelska Teresa na trze

Nie uznał on jednak za słuszne wrócić do niej. (co zabrałoby mu kilkanaście sekund), machnął ręką i zrezygnował.
Przyjawszy istotnie niesłychanie trudne warunki, trudno jednak zrozumić postępek Gąsienicy, tym bardziej, że np. Czechosłowak Szlachta upadł dwukrotnie na trasie, a jednak bieg ukończył i to w czasie bynajmniej nie najgorszym. A dodać należy, że tenże Szlachta otrzymał w nocy depezę z zawiadomieniem o śmierci swego ojca i Szlachta wprost z trasy slalomu udał się na pogrzeb.
Upadki trafiły się niemal wszystkim. Nieo bszedł się bez nich ciężko i ostrożnie jadący Dziedzic, miał je również Bułgar Dimitrov który okazał się w slalomie prawdziwą rewelacją. Miał je Schindler (P) i Czech Brchal, który spośród 25 zawodników przejechał trasę w najlepszym czasie. Miał je również jeden z najlepszych Polaków Płonka.
Okazało się jednak, że inaczej reagowali na niepowodzenia mistrzowie, albo za takich uznani zawodnicy, a inaczej ci, którzy mistrzami chcą naprawdę zostać.
Stojący na mecie slalomu Janek Kula, ciężko zasapany po 18-kilometrowym biegu miał łzy w oczach kiedy widział zjeżdżającego z toru Gąsienicę. „Nie rozumiem tego”, powiedział do nas.

Wlejący coraz silniej wiatr tuż przed metą wywiał śnieg, ukazując oblodzenie odcinka. Tu właśnie zrezygnował Gąsienica tu właśnie bułgarski zjazdowiec Vringov wpał na stopy, podtrzymując metę, doznając ciężkich obrażeń, a w kilka chwil potem „meta” pod wpływem silnego wiatru walił się naniac ciężko dra Załuskiego (który pada zemdłony na ziemię) a następnie łamie oboczek sędziującej Polce Kowalczykowej. Do piero przypadek i stanowczy protest zawodników zmusił kierowników do przerwania zawodów.
W międzyczasie jednak przeżywalismy wiele emocjonujących chwil.
Pierwszy jedzie Pawlika. W połowie trasy Polak doznaje kontuzji nogi i wycofuje się. Następny jedzie Disa (CSR), uzyskując zupełnie nie-

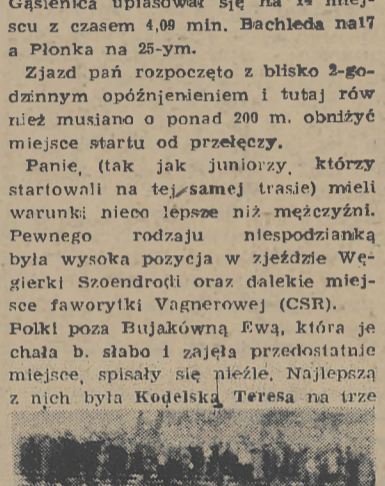
dać zawodników na odległość 50 m. Za chwilę jednak przejaśnia się i właśnie w tym czasie wypuszczony jest Czech Brchal. Jedzie on znakomicie, demonstrując świetną technikę. W rezultacie przejeżdża trasę w czasie 55,6 sek., który daje mu prowadzenie w slalomie. Jego rodak Parma jest niewiele gorszy, uzyskując czas 57,2 sek., który daje mu drugie miejsce.
Teraz jedzie nasz „as atutowy” Gąsienica-Ciaptak. Wypadek z nim opisałimy już wyżej. Polak jechał w tempie zapewniającym mu czas w granicach 50 sek. Podobnie zachowywał się Bachleda, który nie miał ochoty wracać do ominiętej bramki. Na stępnie długo czekamy na kolejke Bułgarów, Czechów i Węgrów, zanim nadjeżdża ostatni z Polaków Płonka. Na mecie pozostali już tylko sę-

Sprawczdawca radiowy Finlandii dzieli się ze swoimi rodakami radosną wieścią o zwycięstwie sztafety.

Trasa choć nie miała klasycznego alpejskiego charakteru obfitowała jednak we fragmenty bardzo trudne. Poza pierwszym odcinkiem silnie oblodzonym tuż po starcie, zawodnicy mieli do pokonania bardziej lub mniej ostre pochyłości, na których leżały metrowe zasy śnieżne. Sprawiały one, że miejsca, z których normalnie powinno się zsuwać narty, czarzę przebywali ciężko, pomagając sobie kijkami i tu tracili wszystkie cenne sekundy.

Staszka Marusarza w skokach, podobnie jak on zawiódł. Polacy tłumaczą się unemożliwiającym oddech wiatrem i złym smarowaniem nart.
Przez cały czas na czele utrzymuje się Bułgar Dymitrov. Za nim Schindler. Ostatnią naszą „nadzieją” jest jeszcze Dziedzic który startuje jako jeden z ostatnich.
Dziedzic nie zawiódł. Ten silny jak tur chłopak najlepiej dobrał smary, dał sobie zarówno radę z przeciwnością tami terenu jak i pogody. Uzyskał

Sprawczdawca radiowy Finlandii dzieli się ze swoimi rodakami radosną wieścią o zwycięstwie sztafety.

Wieloletni wieloletni niespodzianek. Prawdziwą rewelacją jest drugie miejsce uzyskane przez Bułgara Georghiego Dimitrova. Nasz faworyt Józef Marusarz spóźnił się na start i dopuszczono go po za konkursem do konkurencji. Już przy mijaniu pierwszej bramki odrywał mu się narta. Marusarz tracił kilka naście sekund, aby ją przymocować, po czym rezygnuje z biegu. Prawdo podobnie uznał, że nie może narażać swojej stawy dla zajęcia jednego z dalszych miejsc. Z tym zjawiskiem zarówno wśród naszych zawodników jak i zawodniczek spotykać się będziemy niestety jeszcze kilkakrotnie. Nie najlepiej powiodło się Andrzejowi Bachledzie, Ciaptakowi Gąsienicowi, na którego w zjazdach i kombinacji alpejskiej liczyliśmy bardziej niż na

Wieloletni wieloletni niespodzianek. Prawdziwą rewelacją jest drugie miejsce uzyskane przez Bułgara Georghiego Dimitrova. Nasz faworyt Józef Marusarz spóźnił się na start i dopuszczono go po za konkursem do konkurencji. Już przy mijaniu pierwszej bramki odrywał mu się narta. Marusarz tracił kilka naście sekund, aby ją przymocować, po czym rezygnuje z biegu. Prawdo podobnie uznał, że nie może narażać swojej stawy dla zajęcia jednego z dalszych miejsc. Z tym zjawiskiem zarówno wśród naszych zawodników jak i zawodniczek spotykać się będziemy niestety jeszcze kilkakrotnie. Nie najlepiej powiodło się Andrzejowi Bachledzie, Ciaptakowi Gąsienicowi, na którego w zjazdach i kombinacji alpejskiej liczyliśmy bardziej niż na

Prof. Czormek w czasie badań doskonałego zawodnika czeskiego Cardala

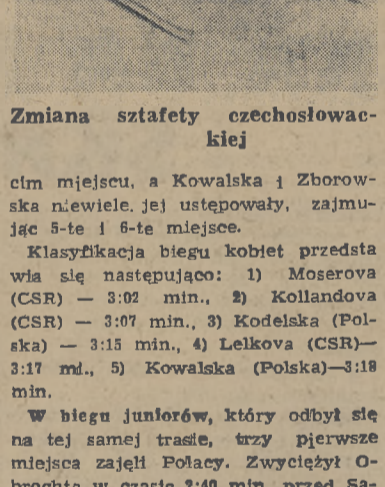
Wieloletni wieloletni niespodzianek. Prawdziwą rewelacją jest drugie miejsce uzyskane przez Bułgara Georghiego Dimitrova. Nasz faworyt Józef Marusarz spóźnił się na start i dopuszczono go po za konkursem do konkurencji. Już przy mijaniu pierwszej bramki odrywał mu się narta. Marusarz tracił kilka naście sekund, aby ją przymocować, po czym rezygnuje z biegu. Prawdo podobnie uznał, że nie może narażać swojej stawy dla zajęcia jednego z dalszych miejsc. Z tym zjawiskiem zarówno wśród naszych zawodników jak i zawodniczek spotykać się będziemy niestety jeszcze kilkakrotnie. Nie najlepiej powiodło się Andrzejowi Bachledzie, Ciaptakowi Gąsienicowi, na którego w zjazdach i kombinacji alpejskiej liczyliśmy bardziej niż na

Jan Kula i Mattila Mikko podchodzą pod skocznię (konkurs otwarty)

Jeżeli dodamy, że niemal bez przerwy wiał potwornie silny wiatr, chwilami unemożliwiający zjazd, łatwo zrozumieć, iż te warunki były jedną kową ciężką i dla doskonale i dla słabo przygotowanych zawodników. Wiele zależało również od smarowania nart, a jeszcze więcej od szczęścia.

czas 3,43,8 min., więc ponad 10 sekund lepszy niż Bułgar. W zjeździe do kombinacji alpejskiej taka różnica jest trudna do wyrównania.
Poza Schindlerem i Dziedzicem, z Polaków świetną formą błysnęli Pawlika, a następnie Wawrytko Stanisław i Kozak. Nieźle pojechał również bielszczanin Jan Płonka.

Zmiana sztafety czechosłowackiej

Wieloletni wieloletni niespodzianek. Prawdziwą rewelacją jest drugie miejsce uzyskane przez Bułgara Georghiego Dimitrova. Nasz faworyt Józef Marusarz spóźnił się na start i dopuszczono go po za konkursem do konkurencji. Już przy mijaniu pierwszej bramki odrywał mu się narta. Marusarz tracił kilka naście sekund, aby ją przymocować, po czym rezygnuje z biegu. Prawdo podobnie uznał, że nie może narażać swojej stawy dla zajęcia jednego z dalszych miejsc. Z tym zjawiskiem zarówno wśród naszych zawodników jak i zawodniczek spotykać się będziemy niestety jeszcze kilkakrotnie. Nie najlepiej powiodło się Andrzejowi Bachledzie, Ciaptakowi Gąsienicowi, na którego w zjazdach i kombinacji alpejskiej liczyliśmy bardziej niż na

Wieloletni wieloletni niespodzianek. Prawdziwą rewelacją jest drugie miejsce uzyskane przez Bułgara Georghiego Dimitrova. Nasz faworyt Józef Marusarz spóźnił się na start i dopuszczono go po za konkursem do konkurencji. Już przy mijaniu pierwszej bramki odrywał mu się narta. Marusarz tracił kilka naście sekund, aby ją przymocować, po czym rezygnuje z biegu. Prawdo podobnie uznał, że nie może narażać swojej stawy dla zajęcia jednego z dalszych miejsc. Z tym zjawiskiem zarówno wśród naszych zawodników jak i zawodniczek spotykać się będziemy niestety jeszcze kilkakrotnie. Nie najlepiej powiodło się Andrzejowi Bachledzie, Ciaptakowi Gąsienicowi, na którego w zjazdach i kombinacji alpejskiej liczyliśmy bardziej niż na

Premier Cyrankiewicz w loży honorowej w czasie konkursu skoków

Wieloletni wieloletni niespodzianek. Prawdziwą rewelacją jest drugie miejsce uzyskane przez Bułgara Georghiego Dimitrova. Nasz faworyt Józef Marusarz spóźnił się na start i dopuszczono go po za konkursem do konkurencji. Już przy mijaniu pierwszej bramki odrywał mu się narta. Marusarz tracił kilka naście sekund, aby ją przymocować, po czym rezygnuje z biegu. Prawdo podobnie uznał, że nie może narażać swojej stawy dla zajęcia jednego z dalszych miejsc. Z tym zjawiskiem zarówno wśród naszych zawodników jak i zawodniczek spotykać się będziemy niestety jeszcze kilkakrotnie. Nie najlepiej powiodło się Andrzejowi Bachledzie, Ciaptakowi Gąsienicowi, na którego w zjazdach i kombinacji alpejskiej liczyliśmy bardziej niż na

Dyr. Kisielński w rozmowie z Hleksią, który w 1 zmianie sztafety wysunął się na czoło, zdobywając prowadzenie dla polskich barw

Wieloletni wieloletni niespodzianek. Prawdziwą rewelacją jest drugie miejsce uzyskane przez Bułgara Georghiego Dimitrova. Nasz faworyt Józef Marusarz spóźnił się na start i dopuszczono go po za konkursem do konkurencji. Już przy mijaniu pierwszej bramki odrywał mu się narta. Marusarz tracił kilka naście sekund, aby ją przymocować, po czym rezygnuje z biegu. Prawdo podobnie uznał, że nie może narażać swojej stawy dla zajęcia jednego z dalszych miejsc. Z tym zjawiskiem zarówno wśród naszych zawodników jak i zawodniczek spotykać się będziemy niestety jeszcze kilkakrotnie. Nie najlepiej powiodło się Andrzejowi Bachledzie, Ciaptakowi Gąsienicowi, na którego w zjazdach i kombinacji alpejskiej liczyliśmy bardziej niż na

Wieloletni wieloletni niespodzianek. Prawdziwą rewelacją jest drugie miejsce uzyskane przez Bułgara Georghiego Dimitrova. Nasz faworyt Józef Marusarz spóźnił się na start i dopuszczono go po za konkursem do konkurencji. Już przy mijaniu pierwszej bramki odrywał mu się narta. Marusarz tracił kilka naście sekund, aby ją przymocować, po czym rezygnuje z biegu. Prawdo podobnie uznał, że nie może narażać swojej stawy dla zajęcia jednego z dalszych miejsc. Z tym zjawiskiem zarówno wśród naszych zawodników jak i zawodniczek spotykać się będziemy niestety jeszcze kilkakrotnie. Nie najlepiej powiodło się Andrzejowi Bachledzie, Ciaptakowi Gąsienicowi, na którego w zjazdach i kombinacji alpejskiej liczyliśmy bardziej niż na

Dwie finki mała Korjus Inkeri i wysoka Salboranta Marie

Wieloletni wieloletni niespodzianek. Prawdziwą rewelacją jest drugie miejsce uzyskane przez Bułgara Georghiego Dimitrova. Nasz faworyt Józef Marusarz spóźnił się na start i dopuszczono go po za konkursem do konkurencji. Już przy mijaniu pierwszej bramki odrywał mu się narta. Marusarz tracił kilka naście sekund, aby ją przymocować, po czym rezygnuje z biegu. Prawdo podobnie uznał, że nie może narażać swojej stawy dla zajęcia jednego z dalszych miejsc. Z tym zjawiskiem zarówno wśród naszych zawodników jak i zawodniczek spotykać się będziemy niestety jeszcze kilkakrotnie. Nie najlepiej powiodło się Andrzejowi Bachledzie, Ciaptakowi Gąsienicowi, na którego w zjazdach i kombinacji alpejskiej liczyliśmy bardziej niż na

